

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi S. G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygnaturze I NO 62/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 stycznia 2024 r.;

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. zwraca S. G. kwotę 200 (dwieście) zł uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 grudnia 2023 r. (data prezentaty) S. G. (dalej: „skarżący”), złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygnaturze akt I NO 62/23 wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz wydanie sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności oraz zasądzenia na jego rzecz sumy pieniężnej w wysokości 20 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725,

dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Stosownie do jego treści skargę na przewlekłość można wnieść w postępowaniu: w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w sprawach o wykroczenia, w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, w postępowaniu karnym, w postępowaniu cywilnym, w postępowaniu sądowo-administracyjnym oraz w postępowaniu egzekucyjnym oraz w innym postępowaniu dotyczącym wykonania orzeczenia sądowego. Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 września 2023 r., I NSP 197/23).

Z treści skargi wniesionej S.G. wynika, że dotyczy ona postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygnaturze akt I NO 62/23, które to postępowanie ma za przedmiot skargę na uchwały Sejmu: z 11 grudnia 2023 r. w sprawie wyboru Prezesa Rady Ministrów oraz z 8 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany regulaminu Sejmu. Sprawa, w której skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania, nie mieści się zatem w katalogu spraw określonych w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zwrot opłaty zarządzono na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

[JW]

[ał]

